

ת"פ 58763/11-14 - מדינת ישראל נגד פתיחי ابو עabd (עוצר) - בעצמו

בית משפט השלום בבא ר שבע

28 ינואר 2015

ת"פ 58763-11-14 מדינת ישראל נ' ابو עabd(עוצר)

בפני כב' השופט דניאל בן טולילה
המאשימה:
מדינת ישראל
עו"י ב"כ עוז הדס הוס ושלומי שוחט
נגד
הנאשם:
פתיחי ابو עabd (עוצר) - בעצמו
עו"י ב"כ עוז ליאור כהן

גיר דין

הנאשם הורשע על פי הודהתו בעובדות כתוב אישום מתחוק בעבירה של פצעה, בהתאם לסעיף 334 לחוק העונשין.

על פי המתוואר בכתב האישום המתחוק ביום 14.11.22, סמוך לשעה 13:20, נаг המתלוון אור כהן (להלן: "המתלוון") ברכב מסוג יונדיי בבא ר שבע. באותו עמד, נאג הנאשם במשאית אחריו רכבו של המתלוון. בהמשך עלה הנאשם את רכבו של המתלוון ובהגיעו לרמזור הסמור, עצר הנאשם את המשאית וירד מהמשאית כשהוא אוחז בידו בקבוק זכוכית. כשהבחין המתלוון בנאשם במצב זה, התרחק ממנו בנסיעה לאחור. לאחר מכן, עת התחלף הרמזור לאור י록, החל המתלוון בנסיעה לכיוון הצומת, או אז, השלים הנאשם את הבקבוק על רכבו של המתלוון. בשל כך, התנפץ בקבוק הזכוכית על רכבו של המתלוון, הבקבוק חדר לרכב, חלף מעל ראשו אשר התכווף באותו רגע והבקבוק המשיך במעופו ופגע בקטינה. בעקבות כך נגרמו לקטינה חבלות המתבטאות בפציעים מדומים בפניה. עוד ציין בכתב האישום המתחוק כי הנאשם ביצע את האמור הוואיל וסביר כי מדובר ברכב אשר עקב אחריו מוקדם יותר ומשכך ניסה לפגוע ברכבו של המתלוון.

טייעוני הצדדים

במסגרת טיעוניה בכתב, הפנתה ב"כ המאשימה לחומרה הגלומה במעשהיו של הנאשם, אשר יכול היה להימנע מלהיקלע לסייעואה מלכתחילה. זו הפנתה לתוכאות מעשייו בכלל פצעתה של המתלוונת שהינה קטינה. כך גם הפנתה לפסיקה הנוגגת ולגישה המחייבת בעבירות כגון דא. בשל כל אלה סבורה שיש לקבוע מתחם הנע בין 12 ל- 36 חודשים מאסר בפועל. בגדרי המתחם סבורה שיש להחמיר עימיו נוכח עברו הפלילי.

מנגד, ב"כ הנאשם הפנה לכך שהנאשם הודה בהזדמנות הראשונה וזאת עוד בשלבי החקירה כאשר הוא זה אשר הזמין
עמוד 1

את המשטרה למקום ודיווח על שairע. הودאה זו מלמדת על חרטתו וש בה כדי להסוך בזמן שיפוטו יקר. זה ציין כי הנאשם ביצע את המעשה המוחשים לו הויל וחשב כי המתלוון עוקב אחריו ומשכך חש מאויים. תחשוה זו נוצרה בראשו של הנאשם בעקבות אירועים קודמים מעברו אשר בגינם נכנס למעצר בהפרדה כאשר גם שם הצליחו לפגוע בו. כמו כן, לאחר שהמתלוון פתח בניסעה אחרונית חשב לעצמו כי זה הולך לדروس אותו ומשכך זרק את בקבוק הזרקית. בבחינת נסיבות ביצוע העבירה ביקש ליתן הדעת כי אין מדובר במשעים מתוכננים וכי הסיבה אשר הובילה את הנאשם לבצע את האמור הינה טעות בזיהויו. אשר לעברו הפלילי- הפנה לכך שחרף עברו הפלילי הלה לא הרושע בעבירות שבכogen דא. בנוגע לנזק שאירע לקטינה- ציין כי בתיק החקירה אין תעודה רפואי המתעדת את הנזק ומכאן שאין הדברה בגין נזק חמור. בתוך גדרי המתחם ביקש ליתן הדעת כי הנאשם נשוי ואב לקטינים. בנסיבות אלו, ביקש כי לכל היותר יוטל עונש מאסר בן 6 חודשים.

הנאשם ביקש להוסיף על דבריו בא כוחו וציין כי הוא מתחכר על מעשיו וכי לא הייתה לו כל כוונה לפגוע במתלוונים. ציין כי ביצע את האמור מאחר והרגיש כי הוא בסכנה וכי המתלוון מעוניין לדروس אותו.

דין והכרעה

על פי סעיף 40ג(א) לחוק העונשין, בקביעת מתחם העונש בהתאם לעקרון ההלימה, על בית המשפט להתחשב "**בערר החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידה הפגעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות ביצוע העבירה**".

בעבירה בכogen דא פגע הנאשם בערכיהם החברתיים של הגנה על שלומו ובטחונו של הפרט, ביטחונו האישי וכן גם פגיעה בסדר הציבורי ושלטון החוק. לא אחת התריעו בתים המשפט ביחס לעבירות האלים כי יש למגר את תופעת הבריות המזיקה ברוחבות על ידי ענישה הולמת. על שיקולי ההרתקה שעלה בית המשפט לשקל בעבירות אלו אפנה לע"פ **דעת נ' מדינת ישראל** (5.11.2012) 4330/12:

"**בית משפט זה עמד לא אחת על הצורך בהרתעה מפני עבירות אלימות שנועדו "לפתר סכסוכים" בכוחו הזרוע. דומה כי לא ניתן להתעלם מהתפשטוותו של נגע האלים בארץנו ומההיקף הרב של עבירות מסווג זה המגייעות לפתחם של בתים המשפט. המסר שצריך לצאת מבית משפט זה הוא כי פתרון סכסוכים ראוי שייעשה על ידי פניה לרשות החוק ולא על ידי נתילת החוק לידיים.**"

מדיניות הענישה הנהוגה בעבירת הפגיעה נעה על דרך הכלל בין מספר חודשים של מאסר בפועל ועד שנה וחצי מאסר, וזאת בשים לב לטיב החפות באמצעות נגזרמה הפגיעה, מקום הפגיעה, חומרתן והנסיבות שקדמו לביצוע המעשה.

בבאו של בית משפט לבחון מידת הפגעה של הנאשם בערכיהם המוגנים, יש ליתן הדעת לעובדה כי אפילו מדובר באירוע שתחלתו ספונטנית הנאשם הוא זה שבמיעשו ובהתנהגותו הביא לתוצאה הסופית ובמה דברים אמורים: כתוב האישום המתוקן מצין כי הנאשם ביצע את המiosis לו היה וסביר היה שהרכיב שבו מצויים המתלוונים, הינו אותו רכב שבמועד מוקדם יותר עקב אחריו וניסה לפגוע בו. לו סבר הנאשם שכוכנות מען דהוא לפגוע בו, שומה וחובה הייתה עליו לפנות למשטרה ולדווח על כך חרף ניסיונות לפתור הדבר בעצמו.

עמוד 2

יתירה מכך, התנהלותו של הנאשם במהלך נסעה אינה מלמדת על מי שחשש מפני אותו רכב אלמוני, שכן הוא זה שעקב עמו המשאית את הרכב, הוא זה שעצר לפני הרמזור וירד מהמשאית כשהיא אוחז בידו בקבוק זכוכית. איןich לטובתו כי הבקבוק נמצא ברכבו ללא כל תכנון, אולם עצם העובדה עם הבקבוק עובר לירידה מן המשאית, מלמדת כיפני לא היו שלום. הנאשם בנקודה יכול היה להמשיך עם המשאית את הנהיגה לעבר יעדו או למשטרה, ובכך למנוע את התדרדרותו של האירוע.

השלכתו של בקבוק זכוכית לעבר רכב נוסע, הינה אקט מסוכן שיכול להשפיע על אופן נהוגתו של האוחז בהגהה וכן גםibia לפגיעה ישירה של הנוסעים בתוכו. בענייננו, הבקבוק התנפץ ושברי הזכוכית כפי שנלמד מעבודות כתבי האישום הגיעו בפנים של הקטינה וגרמו לפצעים מדמים בפניה. לא הובאו עדויות רפואיות, וכי נראה לא נגרמו חבלות שהצריכו טיפול רפואי משמעותי. מאידך, אירוע שכזה יכול היה להסתמך בתוצאות קשות יותר בין אם בחידרותם של שברי זכוכית לעינה של המתלוננת, ובין אם בجرائمם של חבלות קשות יותר.

כתב האישום מלמד את תיאור הדברים מהפרטפקטיבה של הנאשם, אשר לכארה فعل מתוך טעות במצב דברים. בבאו של בית משפט לגזר את עונשו, עליו לשים לנגד עיניו גם את התרחשויות כתבי האישום גם מנוקודת ראותם של המתלוננים, אשר על לא עוזל בכפם ולא כל הטראה מוצאים עצמן בסיטואציה מלחיצה, הכוללת עקיפה של משאית את רכbum, יציאה של נאש אשר אותו כלל לא הכירו לעברם שבידו בקבוק זכוכית, (דבר אשר אף הביאם לנסות ולחלץ את עצם על ידי נסעה לאחר) והשלכת הבקבוק זכוכית שהתנפץ לעברם. מעשיו של הנאשם יש בהם כדי לפגוע בתחום בטיחון הציבור וכן משתמשי הדרכים.

מנגד, סבורני כי יש לאבחן לקולא ובאופן ממשמעותי את עניינו של הנאשם, אל מול אלה אשר עושים שימוש ישיר בנשקי קר כדוגמת שבר בקבוק או סכין, ככל גוף של הקורבן, כפי שהדבר מצא ביטוי גם בرع"פ 5655/13 **עמרם טל נ' מדינת ישראל**, אליו הפantha המאשימה בטיעונה ובדומה לכל הפסיקה שנסובה סביר שימוש ישיר בסכין ככל גוף של אדם. קר גם יער כי חרב קר שהמעשה נעשה בכביש, אין מדובר באותה תופעה שכונתה "ROAD RAGE" בה אנשים נורמטיביים פועלים באליומות מתפרקת נוכח נהיגה זולתם בכביש.

לאור האמור לעיל, ובשים לב לערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו, למדיניות הענישה הנהיגה בעבירות אלו וכן בשים לב לנסיבות ביצוע העבירה, הנני קובע כי מתחם העונש ההולם בגין העבירות אשר ביצע הנאשם נע בין 7 חודשים מאסר בפועל ל- 14 חודשים מאסר בפועל.

קביעת עונשו של הנאשם בגדרי המתחם:

בגזרת עונשו של הנאשם בגדרי המתחם בית המשפט נותן דעתו, לפחות, להודאתו של הנאשם אשר יש בה כדי לחסוך בזמן שיפוטי יקר וליתר את העדתם של המתלוננים, על כל המשתמע מכך. הדברים נאמרים ביתר שאת וזאת בשים לב לכך שהנאשם הודה עוד בשלבי החקירה וכי הוא זה אשר הזמין את המשטרה למקום האירוע. הודה זו מלמדת על חרטה אוטנטית וכן מחזקת המפורט בכתב האישום לפיו فعل מתוך סבירה שמנסים לפגוע בו.

הנאשם נשוי ולו ילדים קטינימס ומכאן ניתן להניח כי עונש המאסר ישפיע על בני משפחתו. הנאשם מצוי בהפרדה וכי שנותן אף פגעו בו במהלך המעצר, דבר המלמד כי שהותו מאחוריו סורג ובריח קשה עליו אף יותר מאשר על דרכו הכלל. יצוין כי בתיק זה לא הוגש תסקיר מאת שירות המבחן כך שמלוא נסיבותו האישיות של הנאשם אין פרוסות בפני בית המשפט. במצב דברים זה, גם אין לדבר על שיקולי שיקום אשר בעיטים ניתן לסתות מתחם הענישה.

מנגד ולחומרה, יש לנקח בחשבון את עברו הפלילי המונה 8 הרשעות קודמות. הרשעות אלו כוללות רישום ללא הרשעה משנהת 2008 מבית משפט לנוער בגין עבירות של איומים והפרעה לשוטר, הרשעה בגין הצמת רכב משנהת 2009, הפרת הוראה חוקית ופירוק חלקים מרכיב משנהת 2009, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו משנהת 2011, שתי עבירות של הפרת הוראה חוקית משנהת 2011, הסגת גבול פלילת משנהת 2012 והחזקת סמים לצריכה עצמית משנהת 2014. נמצא כי הנאשם מבצע רצף עבירות פליליות חלקן חמורות לרבות ריצוי עונשי מאסר בפועל במהלך 6 השנים שקדמו להרשעתו בכתב האישום המתוקן.

ኖכח האמור לעיל, ונוכח נפוצותן של העבירות בהן הורשע יש מקום לתת ביטוי גם לשיקולי הרתעת היחיד, וגם לשיקולי הרתעת הרבים.

סוף דבר:

לאחר שקהלתי את השיקולים לחומרה ולקולא, הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 8 חודשים מאסר בפועל שימנו מיום מעצרו 23.11.14.
- ב. 6 חודשים מאסר על תנאי במשך 3 שנים מיום שחררו שלא יעבור עבירת אלימות מסווג עוון.
- ג. 12 חודשים מאסר על תנאי במשך 3 שנים מיום שחררו שלא יעבור עבירת אלימות מסווג פשע.
- ד. 1,500 ל"נ פיצוי למטלון - 000,1500 ל"נ פיצוי לקטינה, בסך הכל 3,000 ל"נ שישולם עד ליום 1.8.15.
- ה. 500 ל"נ קנס או חמשה ימי מאסר תמורה. הקנס ישולם עד יום 1.8.15.

זכות ערעור תוך 45 ימים לבית המשפט המחויז .

ניתן צו כללי להשמדת מוצגים ליחידה החקורת.

ניתנה והודעה היום ח' שבט תשע"ה, 28/01/2015 במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה, שופט